

یادداشت

آزادسازی صنعت خودرواز روایات واقعیت

امیرحسین کاآبی
استاد دانشگاه

سال هاست اصل ۴۴ قانون اساسی که دارای یکی از قوی ترین اسناد و قوانین اجرایی قانون اساسی است در کشور پیاده می‌شود. جالب این است که این قانون درباره صنعت خودرو هم از حدود ۲۰ سال پیش با سرعت بسیاری اجرایی شد و هم اکنون از نظر قانونی دو خودروساز بزرگ خصوصی و بقیه خودروسازان هم اصالتاً خصوصی هستند اما همچنان همگان فکر می‌کنند جایی مانند ایران خودرو که دولت فقط ۶ درصد در آن سهم دارد و آن هم به‌نوعی در گرو است، دولتی است. اما چرا این گونه است؟ واقعیت این است که خودروسازی جنبه‌های گوناگونی برای برخی دولتمردان و سیاستپون، به‌ویژه برخی وکلای مجلس دارد و محل بسیار مهمی برای مانورهای سیاسی از جمله توسعه محلی شهرستان‌های خاص و اشتغالزایی است. تا وقتی ایران خودرو و سایپا در اختیار وزارت صنعت، معدن و تجارت است، خیلی راحت می‌توان حداقل خودروهای خدمت را یا دستور از آنها گرفت، یا مثلاً راحت می‌توان دستور داد خودرو جدید طراحی شود، حال می‌خواهد این طراحی اقتصادی باشد یا خیر. این وضعیت درباره سایت‌های داخلی و خارجی هم برقرار است. حتی صادرات ما هم موضوعی سیاسی، نه اقتصادی است که با خصوصی‌سازی کامل دو خودروسازی، دیگر چنین ابزاری وجود نخواهد داشت و فقط معیارهای اقتصادی به میان خواهد آمد. در چنین حالتی دیگر سایت پایل یا کر مان‌شاه یا حتی تبریز لزوماً نمی‌توانند به کار خود ادامه دهند. تا وقتی قیمت‌گذاری دستوری وجود دارد و صف‌های طولیل برای خرید خودرو رانتهی، مسئولان وزارت صنعت، معدن و تجارت مورد توجه هستند به‌محض اینکه قیمت‌گذاری دستوری حذف شود، دیگر خبری از صف‌های خرید نخواهد بود و تازه باید دولت برای تحریک بازار، پول خرج کند. به‌همین دلیل است که باوجود موارد کاملاً قانونی، همچنان دولت حتی از واگذاری کامل سهام تودلی خودداری می‌کند. چرا باید دو خودروسازی که بیش از ۴ وزارتخانه پرسنل و امکانات دارند، واگذار شود؟ جالب این است که از ابتدای امسال، رئیس‌جمهوری دستور واگذاری کامل سهام دولت به بخش خصوصی را داده‌اند. حتی در چند ماه اخیر جلسات متعددی برگزار شد و بالاخره حدود یک ماه پیش وزارت اقتصاد و وزارت صنعت، معدن و تجارت به توافق رسیدند، اما سهام واگذار نشد. از آن جالب‌تر اینکه وزارت صنعت، معدن و تجارت بجای اینکه متن تفاهم را دنبال کند، به‌شدت دنبال قطعه‌قطعه کردن دو خودروساز بزرگ و واکنش‌های پارس خودرو، ایران خودرو و خراسان و... است. این روش برای برخی در وزارت صنعت، معدن و تجارت دو خاصیت دارد: اولاً که می‌گویند حرف رئیس‌جمهوری روی زمین نمانده و دوم اینکه همچنان اصل خودروسازی دست‌شان است. به‌عبارت‌تی در فرآیند اجرای یک نمایش، ما یک دنده‌عقب حسابی‌از مسیر توسعه‌صنعت خودرو خواهیم داشت؛ همان‌طور که حدود ۲۰ سال پیش با واگذاری سهام عمده سازمان گسترش به‌ظاهر دو خودروساز را خصوصی کردیم. در چنین وضعیتی، همچنان صنعت در اختیار دولت است، در حالی‌که این نهاد عملاً مسئولیتی ندارد. نتیجه برای ملت چه شد؟ طی این سال‌ها کار به همین جا متوقف نشده است. قوانین مترقی مانند بهبود فضای کسب‌وکار و هوای پاک و امثال آنها به بهانه‌های مختلف اجرا نشدند. به‌عنوان مثال درباره موضوع ارتقای کیفیت در راستای کاهش آلودگی خودروها، خودروسازان کارهای زیادی انجام دادند، اما دولت‌ها در تأمین سوخت موردنیاز و بسیاری از موارد دیگر عملاً نتوانست به تعهدات خود عمل کند. نتیجه‌اش شده بود وضعیتی که می‌بینید: من و شما به‌عنوان مصرف‌کننده پول خودروی پورو ۵ می‌دهیم، اما با سوخت کم کیفیت، بعد از مدت کوتاهی خودرویی در حد پورو ۲ در اختیار داریم با هزینه‌های متعدد نگهداری. حال سوال این است که آیا می‌توان امیدوار بود سال آینده اتفاق خاصی رخ دهد و دولت دست از سر صنعت و بازار خودرو بردارد و بگذارد قوانین اقتصاد آزاد برقرار شود؟ من بعید می‌دانم.

نگره

جعفر قنادباشی:

غربی‌ها در مانده شده‌اند

یک تحلیلگر مسائل سیاست خارجی، درباره عدم تمایل غربی به احیای برجام اظهار داشت: به نظر می‌رسد دو موضوع در کنار هم می‌تواند رفتار اروپایی‌ها و آمریکایی‌ها را تشریح کند؛ یکی آن است که آنها در اتخاذ موضع موثر برای واداشتن ایران به پذیرش خواسته‌های غیرقانونی‌شان سردرگم‌اند. آنها می‌گویند راه صحیحی را انتخاب کنند اما تجربه چند دهه اخیر را که مشاهده می‌کنند، می‌بینند هر یک از روش‌هایشان نتیجه موثری نداشته است که نظام ایران وادار به پذیرش خواسته‌هایشان شود. آنها انواع اهرم‌های نظامی، سیاسی، اقتصادی و تهاجم رسانه‌ای را علیه ما سازمان داده‌اند اما نتیجه نگرفتند و حالا نمی‌توانند یک شیوه موثر در مواجهه با ایران انتخاب کنند. جعفر قنادباشی گفت: واقعیت این است که بعد از انقلاب اسلامی این ما نبودیم که دشمنی با غرب را شروع کردیم. شاه که سقوط کرد غربی‌ها تصور کردند ضربه‌ای از سوی انقلاب مردم ایران دریافت کرده‌اند و خواستند شیوه‌هایی برای براندازی نظام ایران یا دست‌کم کنترل نظام ایران را در پیش بگیرند. حالا آنها در مانده شده‌اند و نمی‌دانند چه باید انجام دهند. در جلساتی که در سی‌آی‌ای یا پنتاگون تشکیل می‌دهند هم اختلاف نظرهای شدید در قبال ایران دارند و نمی‌توانند به جمع‌بندی برسند. در چندماه اخیر پروژه‌های ترکیبی علیه ما را در پیش گرفتند؛ پروژه آشوب، ناامن کردن مرزها و البته فشارهای شدید اقتصادی را به کار گرفتند. حتی آنها از ابزار سازمان ملل هم علیه ایران استفاده کردند. در این شرایط اینکه آنها دو گانه سخن بگویند، طبیعی است. وی افزود: غربی‌ها وقتی پروژه آشوب را شروع کردند باید از ابزار دیپلماسی فعال هم استفاده می‌کردند اما نکردند زیرا امیدوار بودند آشوب‌ها در ایران به نتیجه برسد؛ حالا هم که فهمیده‌اند آشوب‌ها در ایران نتیجه نمی‌دهد، می‌خواهند به دیپلماسی برگردند اما نمی‌توانند. غربی‌ها در یک ناپایدی به سر می‌برند.

احمد مازنی در گفت و گو با «آرمان ملی»:

صداوسیما به تریبون

یک جریان سیاسی

تبدیل نشود

نیاید مسأله اعتراضات را جمع کرد بلکه باید آن را حل کرد

نیاید اجازه داد جامعه به دو قطبی خودی و غیر خودی تبدیل شود

باید شرایط را برای گفت و گوی ملی فراهم کرد

نیاید در مقابل پروپاگاندا از پروپاگاندا استفاده کرد

«آرمان ملی»- احسان انصاری: جامعه‌بیش از هر زمان دیگر نیازمند آرامش و ثبات است. هر تصمیمی که بر خلاف خواست مردم باشد با انتقاد مواجه خواهد شد و هر تصمیمی که در راستای منافع ملی و مردم باشد برای همه قابل احترام است. موضوع مهم در شرایط کنونی این است که بر خورد مسئولان بارشبه‌های اعتراضات به چه صورت خواهد بود؟ آیا مسئولان تلاش خواهند کرد به صورت ریشه‌ای این مسأله را حل کنند و یا تنها به راه حل کوتاه مدت و مقطعی روی خواهند آورد؟ آیا در شرایط کنونی اراده کافی در بین مسئولان برای عبور از این مرحله و بازگشت سرمایه به اجتماعی وجود دارد؟ «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی این موضوعات با حجت‌الاسلام احمد مازنی، نماینده سابق مجلس شورای اسلامی گفت و گو کرده است. مازنی معتقد است: «واقعیت این است که روش‌هایی که پس از اعتراضات در پیش گرفته شده و نشانه‌های آن مشاهده می‌شود به حل مشکلات کمک چندانی نخواهد کرد. آن چیزی که در شرایط کنونی قابل مشاهده است بیشتر به جمع کردن مسأله شباهت دارد تا حل کردن مسأله به نظر می‌رسد برخی تلاش می‌کنند صورت مسأله را پاک کنند و یا آن را جمع کنند. این در حالی است که جمع کردن مسأله به حل آن کمک نمی‌کند». در ادامه ما حاصل این گفت و گورامی خوانید.

در دوران پس‌اعتراضات جامعه نیاز به عقلانیت برای افزایش سرمایه اجتماعی و رونق اقتصادی دارد. آیا در شرایط کنونی این مسأله بین مسئولان جامعه مشاهده می‌شود؟

در مورد اینکه منشأ اعتراضات کجاست دو نوع دیدگاه وجود دارد. دیدگاه نخست این است که منشأ اعتراضات را در خارج از کشور می‌داند و توطئه دشمنان باعث به وجود آمدن اعتراضات اخیر در کشور شده است. دیدگاه دوم اما منشأ اعتراضات را داخلی می‌داند و معتقد است که مشکلات اقتصادی اجتماعی داخلی باعث به وجود آمدن اعتراضات شده است. دیدگاه سومی نیز وجود دارد

که بنده به آن اعتقاد دارم و این دیدگاه این است که ریشه اعتراضات در داخل کشور است اما کشورهای خارجی و بدخواهان روی تشدید مشکلات اثر می‌گذارند و با موج سواری روی اعتراضات از این وضعیت سوءاستفاده می‌کنند. نکته دیگر اینکه هنگامی که یک پدیده اجتماعی و سیاسی در کشور به وجود می‌آید شناخت این پدیده و نوع نگاهی که به پدیده صورت می‌گیرد باعث می‌شود که واکنش‌های متناسب نسبت به آن پدیده به وجود بیاید. هنگامی که عده‌ای ریشه اعتراضات را در خارج از کشور جست‌وجو می‌کنند به صورت طبیعی واکنشی متناسب با این دیدگاه انجام می‌دهند و به شکلی رفتار می‌کنند که باید ریشه مشکلات را در خارج از کشور حل کرد. کسی که معتقد به این است که مشکلات ریشه داخلی دارد تلاش می‌کند با ریشه‌یابی مشکلات آنها را با راهکارهای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی در داخل کشور حل کند. واقعیت این است که اتفاقی که در کشور رخ داده این است که قانون اساسی در کشور مورد تعلیق قرار گرفته و در عمل قانون اساسی تعلیق شده است. تعلیق قانون به خصوص در انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۰ تلبور پیدا کرد که گزینه‌های مختلف جریان‌های سیاسی به دلایل مختلف رد صلاحیت شدند.

این نوع نگاه به قانون اساسی چه پیامدهایی به همراه داشته است؟ در چنین شرایطی مردم نمی‌توانند به صورت فعال در انتخابات و عرصه‌های تصمیم‌گیری نقش‌آفرینی کنند. در مرحله بعد نیز هنگامی که مشاهده می‌کنند با مشارکت آنها در انتخابات و عرصه‌های تصمیم‌گیری مشکلات آنها حل نشده دست به اعتراض می‌زنند. نکته دیگری که در این زمینه وجود دارد قطبی‌سازی است که در کشور به وجود می‌آید و جامعه به خودی و غیر

کنند و یا آن را جمع کنند. باور و اعتقاد مردم به حاکمیت چیزی نیست که بتوان آن را به راحتی تغییر داد. بلکه به مرور زمان و با عملکرد حاکمیت شکل می‌گیرد. رهبر معظم انقلاب در سخنرانی که در ۱۹ دی ماه داشتند عنوان کردند با باتوم نمی‌توان مشکل را حل کرد و راه حل آن جهاد تبیین

رئیس سازمان پدافند غیر عامل:

وضعیت امروز فضای مجازی حاصل کار دولت گذشته است

رئیس سازمان پدافند غیر عامل در «همایش بصیرت فاطمی» با اشاره به وقوع حوادث اخیر در کشور، گفت: شرایط کنونی، لزوم توجه و آگاهی نسبت به شرایط کشور و انقلاب اسلامی و تکالیفی که در مواجهه با توطئه دشمنان برعهده داریم را پیش از پیش ضرورت می‌بخشد. سردار غلامرضا جلالی با بیان اینکه در بررسی حوادث اخیر نیازمند جریان‌شناسی تحولات و رخدادها هستیم، اظهار کرد: تحلیل‌های بسیاری در مورد علل بروز این حوادث وجود دارد. اما مهم این است که این تحلیل‌ها بدون در نظر گرفتن نقش دشمن و جنگ پیچیده و شناختی که علیه ملت ایران به راه انداخته است، ساده‌اندیشی است. وی افزود: منکر مشکلات و کاستی‌ها

خودی تقسیم می‌شود. این رویکردی است که باید اصلاح شود. موضوع دیگری که در شرایط کنونی مشهود است انحصار و تمرکز رسانه است. این در حالی است که جامعه ایران یک جامعه متکثر است و فضای ارتباطات و اطلاعات در کشور یک فضای گسترده است که مردم از این ظرفیت استفاده می‌کنند و به صورت جهانی به این موضوع نگاه می‌کنند. تریبون تبلیغاتی یک جریان سیاسی تبدیل می‌شود. شرایط به شکلی است که وضعیت ما از برخی از کشورهای همسایه ضعیف‌تر است. در اغلب کشورهای منطقه شبکه‌های مختلف تلویزیونی و آزادی رسانه وجود دارد. از سوی دیگر اینترنت را در کشور محدود کرده و شبکه‌های اجتماعی را فیلتر کرده‌اند. از سوی دیگر در زمینه بهبود وضعیت اقتصادی و معیشتی مردم وعده‌هایی داده شده که هنوز به این وعده‌ها عمل نشده است.

دولت سیزدهم جراحی اقتصادی را شروع کرد. این در حالی است که آنچه در عمل رخ داد جراحی معیشت مردم بود. در چنین شرایطی که مردم همواره با مشکلات معیشتی و اقتصادی مواجه هستند برخی به‌جای اینکه مشکلات را حل کنند و به مسائل دیگری توجه می‌کنند. طبیعی است که در چنین شرایطی صدای برخی بلند می‌شود. به همین دلیل با مشکلات داخلی باید به یک صورت برخورد کرد و از سوی دیگر با مشکلاتی که خارج از کشور وجود دارد باید به نوع دیگری برخورد کرد.

آیا رویکردی که در پیش گرفته شده به حل مشکلات کمک می‌کند؟ واقعیت این است که روش‌هایی که پس از اعتراضات در پیش گرفته شده و نشانه‌های آن مشاهده می‌شود به حل مشکلات کمک چندانی نخواهد کرد. آن چیزی که در شرایط کنونی قابل مشاهده است بیشتر به جمع کردن مسأله شباهت دارد تا حل کردن مسأله. به نظر می‌رسد برخی تلاش می‌کنند صورت مسأله را پاک کنند و یا آن را جمع کنند. باور و اعتقاد مردم به حاکمیت چیزی نیست که بتوان آن را به راحتی تغییر داد. بلکه به مرور زمان و با عملکرد حاکمیت شکل می‌گیرد. رهبر معظم انقلاب در سخنرانی که در ۱۹ دی ماه داشتند عنوان کردند با باتوم نمی‌توان مشکل را حل کرد و راه حل آن جهاد تبیین

جامعه ایران یک جامعه متکثر است و فضای ارتباطات و اطلاعات در کشور یک فضای گسترده است که مردم از این ظرفیت استفاده می‌کنند و به صورت جهانی به این موضوع نگاه می‌کنند.

جامعه ایران یک جامعه متکثر است و فضای ارتباطات و اطلاعات در کشور یک فضای گسترده است که مردم از این ظرفیت استفاده می‌کنند و به صورت جهانی به این موضوع نگاه می‌کنند.

چنین شرایطی باید ابزارهای این جنگ مدرن را بشناسیم. وی با اشاره به لزوم آگاهی و شناخت از صف‌آرایی شکل گرفته از سوی دشمن در این جنگ شناختی، افزود: باید بدانیم که دشمن کیست، کجاست و ما کجا ایستاده‌ایم. در این صورت است که می‌توانیم رهابرد درستی در مواجهه با تهدیدات اتخاذ کنیم. رئیس سازمان پدافند غیرعامل گفت: در جنگ شناختی، میدان جنگ، ذهن و باور و فکر مردم است و ابزار آن شبکه‌های اجتماعی است. جلالی با اشاره به اینکه درصد زیادی از حوادث اخیر تمام شده و دشمن تلاش بسیار زیادی می‌کنند که این غائله را به شکل‌های مختلفی ادامه دهند، افزود: اعتراف دشمن به شکست در غائله اخیر به معنای پایان اقدامات او علیه ما نیست و باید همواره مراقب بود. وی با یادآوری بیانات رهبری انقلاب درباره جهاد تبیین افزود: اگر بخواهیم در این جنگ پیروز شویم و این فتنه را مهار کنیم باید جهاد تبیین را در دستور کار خود قرار دهیم.

نگره

دیپلماسی ایران در قبال اروپا چگونه باشد؟

فرجی‌راد: راه حل مشکلات بین‌المللی از مسیر سیاست داخلی می‌گذرد

بیگدلی: در وضعیت حساسی هستیم

باید به فکر مشکلات داخلی باشیم. مادامی که ما درگیر مشکلات باشیم، نمی‌توانیم در عرصه بین‌المللی با قدرت بیشتر چانه‌زنی کنیم. فرارو نوشت: وقتی که ما مواضع داخل را سر و سامان دادیم می‌توانیم پای میز مذاکره برویم و بعد هم در راستای بهبود رابطه با همسایگان وارد عمل شویم. باید توجه داشت که برای چنین موضوعی لازم است که انعطاف و نرمش داشته باشیم. به دنبال آن‌ها، استغافو سانیو، دبیر کل سرویس اقدام خارجی اتحادیه اروپا نیز در بیانیه‌ای از احضار حسین دهقانی، سفیر ایران در بروکسل خبر داد. برخی از ناظران معتقدند این رخداد تداعی‌گر ماجرای میکونوس در دهه ۷۰ است. در آن دوره هم بعد از ماجرای رستوران میکونوس، آلمان و ایران سفرای خود در دو کشور را فراخواندند. بعد از آن تمامی کشورهای عضو اتحادیه اروپا نیز سفرای خود را از ایران فراخواندند. ایران نیز سفیران خود دو طرف دچار بحران شد. این بحران بعد از پیروزی محمد خاتمی در انتخابات سال ۷۶ و رویکردهای دولتش، پایان یافت و رابطه ایران با اروپا بهبود پیدا کرد. حال پرسش این است که آیا ممکن است رخدادهای داخلی، ایران را به سمت و سویی ببرد که میکونوس با خود برد. اما آیا این اتفاق رخ خواهد داد؟ ایران در چنین شرایطی چه باید کند؟

راه حل مشکلات بین‌المللی از مسیر سیاست داخلی می‌گذرد

یک تحلیلگر مسائل بین‌الملل اظهار کرد: با توجه به تحولاتی داخلی ایران و فشاری که از سوی افکار عمومی به دولت‌ها و پارلمان‌های اروپایی وارد می‌شود، نه تنها بر شدت فشارهای غربی‌ها بر ایران می‌افزاید، بلکه بدون شک بر مذاکرات هسته‌ای نیز تأثیرگذار خواهد بود؛ بنابراین با توجه به ادامه این روند، باید این احتمال را مدنظر قرار داد که در پی مسائلی که در داخل به عنوان موضوعات حقوق بشری مورد توجه جامعه بین‌المللی است، ممکن است کشورها به سمت خارج کردن سفرای خود از ایران پیش بروند؛ بنابراین نمی‌توان این موضوع را رد کرد که احتمال تکرار ماجرای اواسط دهه ۷۰ وجود ندارد. عبدالرضا فرجی‌راد گفت: به نظر من تا زمانی که ژئوپلیتیک ایران بسته است، این مشکلات و احتمالات وجود دارد. حالا ممکن است برخی از مسئولان عنوان کنند که روابط ایران با همسایگان و منطقه و حتی نقاط مختلف جهان بسیار مثبت و مفید است. همین‌ان، به روابط ایران با همسایگان توجه کنید. به عنوان نمونه رابطه‌مان با آذربایجان و ترکیه و عربستان و... چندان بهبود نیافته است. از طرف دیگر رفتار نخست‌وزیر عراق را هم که اخیراً مشاهده کردیم، دیدید که از اصطلاح «خلیج عربی» به جای «خلیج فارس» استفاده کرد که این معنی دار است و باید به آن توجه کنیم. رابطه‌مان با کشورهای جنوب خلیج فارس هم بهتر نشده است. از طرف دیگر در شرق هم به عنوان نمونه با طالبان یک رابطه کاملاً معمولی داریم. مدیر اسبق شورای راهبردی روابط خارجی ایران بیان کرد: شرایطمان در غرب اروپا هم به دلیل همین مسائل هسته‌ای و حقوق بشری چندان مطلوب نیست. سفیر سابق کشورمان در نروژ و مجارستان بیان کرد: بخش عمده مسئله فعلی از داخل و سیاست داخلی نشأت می‌گیرد. یعنی بیشتر از آنکه دیپلمات‌های ما بتوانند اقدامات مثبت و مفید داشته باشند، ما نیاز داریم تصمیم‌گیرندگان داخلی اصلاحاتی ایجاد کنند.

وضعیت حساس

یک کارشناس مسائل بین‌الملل گفت: در حال حاضر یکی از مسائلی که دولت‌های اروپا را نگران کرده، موضوعات حقوق بشری در داخل ایران است. به هر حال این از آن دست موضوعاتی است که بسی مورد توجه است و اتفاقات اخیر در ایران، توجهات بیشتری را به سمت ما جلب کرده است؛ بنابراین احضار سفرای ایران در اروپا اصل موضوع عیبی نیست. اما من نمی‌دانم که این روند به سمت اخراج سفیران ایران در این کشورها و خروج سفرای خارجی از ایران شود، زیرا به هر حال همه می‌دانند که از یک طرف لازم است دولت‌ها حتی همینطور که دار و مریز با یکدیگر در ارتباط باشند تا بتوانند مشکلات را حل کنند و هم اینکه به هر حال برخی افراد یا شرکت‌ها منافع در داخل ایران دارند که قطع ارتباط دیپلماتیک می‌تواند مشکلات جدی ایجاد کند. علی بیگدلی عنوان کرد: در یک شرایط حساس قرار گرفته‌ایم که باید علاوه بر هوشمندی، بسیار ظریف عمل کنیم. باید توجه داشته باشیم که شرایط در خارج مرزهای ایران این روزها تغییراتی داشته که باید مورد توجه قرار گیرد. بهبود رابطه اروپا با ایران، اسد، ارتباط چین با کشورهای عربی و رابطه محمد بن سلمان با اسرائیل که در حل برقرار شدن است. علاوه بر این‌ها یک انتقالی هم میان کشورهای عربی علیه ایران شکل گرفته بود که این روزها جدی‌تر در حال پیشگیری هستند. حالا این‌ها را در کنار مشکلات اخیر که با ژانسون بین‌المللی هسته‌ای پیدا کرده‌ایم قرار دهید. وی عنوان کرد: مادامی که ما درگیر مشکلات این چنینی باشیم، نمی‌توانیم در عرصه بین‌المللی با قدرت بیشتر چانه‌زنی کنیم.